

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ 1

Θέμα: Έκτακτη παρέκκλιση από τα ελάχιστα όρια ανάπαυσης και τα μέγιστα όρια οδήγησης προκειμένου να βρεθεί κατάλληλος χώρος στάθμευσης.

Άρθρο: 12 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 561/2006

Προσέγγιση που πρέπει να ακολουθείται: Το άρθρο 12 περιέχει διατάξεις που επιτρέπουν σε έναν οδηγό να παρεκκλίνει από τις ελάχιστες απαιτήσεις ανάπαυσης και τους μέγιστους χρόνους οδήγησης που περιλαμβάνονται στα άρθρα 6 έως 9 προκειμένου να βρεθεί κατάλληλος χώρος στάθμευσης. Το εν λόγω άρθρο δεν επιτρέπει σε έναν οδηγό να παρεκκλίνει από τον Κανονισμό για λόγους που ήταν γνωστοί πριν από την έναρξη της διαδρομής. Σκοπός του είναι να επιτρέψει στους οδηγούς να αντιμετωπίζουν περιπτώσεις όπου, απρόβλεπτα, καθίσταται αδύνατη η συμμόρφωση με τον Κανονισμό κατά τη διάρκεια της διαδρομής, δηλαδή υπό συνθήκες έκτακτων δυσχερειών ανεξαρτήτων από τη βούληση του οδηγού, οι οποίες είναι προφανώς αναπόφευκτες και δεν μπορούσαν να προβλεφθούν έστω και αν έχει επιδειχθεί κάθε δέουσα επιμέλεια. Η παρέκκλιση αποσκοπεί επίσης στην εξασφάλιση της ασφάλειας των προσώπων, του οχήματος και του φορτίου του και στην κάλυψη της απαίτησης να λαμβάνεται υπόψη η οδική ασφάλεια σε κάθε περίπτωση.

Τρία μέρη επιβαρύνονται με ορισμένες υποχρεώσεις σε σχέση με τέτοιες καταστάσεις:

1) Η επιχείρηση μεταφορών πρέπει να προγραμματίζει προσεκτικά την ασφαλή διαδρομή ενός οδηγού λαμβάνοντας υπόψη, για παράδειγμα, τις συνήθεις κυκλοφοριακές συμφορήσεις, τις καιρικές συνθήκες και την πρόσβαση σε επαρκείς χώρους στάθμευσης, δηλαδή πρέπει να οργανώνει την εργασία κατά τέτοιο τρόπο ώστε οι οδηγοί να είναι σε θέση να συμμορφώνονται με τον Κανονισμό και πρέπει να μεριμνά ώστε να ικανοποιούνται οι απαιτήσεις των ναυλωτών και των ασφαλιστικών εταιρειών σχετικά με την ασφαλή στάθμευση.

2) Ο οδηγός πρέπει να τηρεί αυστηρά τους κανόνες και να μην παρεκκλίνει από τα χρονικά όρια οδήγησης εκτός αν προκύψουν απρόβλεπτες έκτακτες περιστάσεις και καταστεί αδύνατη η συμμόρφωση με τον Κανονισμό χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η οδική ασφάλεια και η ασφάλεια των προσώπων, του οχήματος ή του φορτίου του. Εάν ο οδηγός αποφασίσει ότι είναι απαραίτητο να παρεκκλίνει από τον Κανονισμό και ότι αυτό δεν θα θέσει σε κίνδυνο την οδική ασφάλεια πρέπει να αναφέρει τη φύση και το λόγο της παρέκκλισης χειρόγραφα (σε οποιαδήποτε κοινοτική γλώσσα, στο φύλλο καταγραφής ή σε εκτυπωμένο αντίγραφο από τη συσκευή ελέγχου ή στο πρόγραμμα υπηρεσίας) αμέσως μόλις σταματήσει.

3) Το όργανο ελέγχου πρέπει να εφαρμόζει την επαγγελματική διακριτική του ευχέρεια κατά τον έλεγχο ενός οδηγού και την αξιολόγηση του κατά πόσον δικαιολογείται η παρέκκλιση από τα όρια οδήγησης.

Κατά την αξιολόγηση της νομιμότητας της παρέκκλισης βάσει του άρθρου 12 το όργανο ελέγχου, πρέπει να εξετάζει προσεκτικά όλες τις περιστάσεις, περιλαμβανομένων των κάτωθι:

(α) το ιστορικό των αρχείων οδήγησης του οδηγού για να διαπιστώσει τα χαρακτηριστικά των επιδόσεων του οδηγού και να επαληθεύσει εάν ο οδηγός συμμορφώνεται συνήθως με τους κανόνες χρόνου οδήγησης και ανάπαυσης, και ότι η παρέκκλιση είναι έκτακτη·

(β) η παρέκκλιση από τα όρια χρόνου οδήγησης δεν πρέπει να είναι ένα τακτικό περιστατικό και πρέπει να οφείλεται σε έκτακτες περιστάσεις όπως: σοβαρό τροχαίο ατύχημα, ακραίες καιρικές συνθήκες, οδική παράκαμψη, έλλειψη θέσης στο χώρο στάθμευσης, κ.λπ. (Αυτός ο κατάλογος πιθανών έκτακτων περιστάσεων έχει μόνο ενδεικτικό χαρακτήρα. Η αρχή για την αξιολόγηση είναι ότι το κίνητρο της πιθανής παρέκκλισης από τα όρια οδήγησης δεν πρέπει να είναι γνωστό ή ακόμα και δυνατόν να προβλεφθεί εκ των προτέρων)·

(γ) τα καθημερινά και τα εβδομαδιαία όρια οδήγησης πρέπει να τηρούνται, επομένως ο οδηγός δεν πρέπει να έχει οποιαδήποτε "χρονικά κέρδη" από την υπέρβαση του ορίου οδήγησης κατά την αναζήτηση μιας θέσης στάθμευσης·

(δ) η παρέκκλιση από τους κανόνες για το χρόνο οδήγησης δεν πρέπει να οδηγεί σε μείωση των απαιτούμενων διαλειμμάτων, και της καθημερινής και εβδομαδιαίας ανάπαυσης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΟΔΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 561/2006, Οδηγία 2006/22/ΕΚ, Κανονισμός (ΕΟΚ)) αριθ. 3821/85

Παρατήρηση: Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, Υπόθεση C-235/94